

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1026/2016
16.05.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., кога заступају Драги Аранђеловић, адвокат из ... и Данило Пашајић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за производњу и емитовање ТВ програма "ББ" ..., кога заступа Предраг Гроза, адвокат из ..., ради утврђења повреде ауторског права и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 34/15 од 23.09.2015. године, у седници одржаној дана 16.05.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 34/15 од 23.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П4 54/2011 од 18.05.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужени повредио ауторско право тужиоца, синопсис за телевизијску серију "...", тако што је неовлашћено емитовао серију "... – model by ВВ, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете плати 70.000.000,00 динара са законском затезном каматом од доношења пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 783.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 34/15 од 23.09.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П4 54/11 од 18.05.2015. године.

Против правноснажне другостепене пресуде ревизију је благовремено изјавио тужилац због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 399. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 125/04... 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не истичу друге битне повреде одредаба парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је 01.12.2007. године осмислио и написао синопсис са концептом који за предмет има заштиту ауторских права за емисију "... за подручје Србије, земље бивше Југославије и Балкан. У синопсису и концепту је наведено да ће у мега шоу програму "... професионални жири од два представника из модног бизниса и једне популарне естрадне личности, уз помоћ гласова гледалаца, путем СМС-а изабрати "топ модел", "нај" манекенку и фотомодела, да је циљ емисије да се гледаоцима приближи живот будућих модела, представи њихов успон и пад и мукотрпан пут до врха, искључиво се снима у „broadcast“ формату, са три камере истовремено, кандидаткиње су из земаља бивше Југославије, те да је главни продуцент и вођа пројекта АА, овде тужилац. Овај синопсис тужилац је 08.01.2008. године уписао у евиденцију дела домаћих аутора ГГ под редним бројем ФИП ..., уписано ауторско дело – синопсис за телевизијску серију "...". Према налазу и мишљењу судског вештака испред Факултета драмских уметности, ауторизовани синопсис тужиоца поседује елементе нацрта, скице, преглед сижеа, али не и садржај, форму и функцију сценарија, синопсис није сценарио, а постоји сличност тужиоцевог синопсиса и снимљених епизода "...", емитованих на ДД телевизији 2007.године, затим са серијалом "... by ВВ", емитованим 2011. године на телевизији "ЂЂ", али и сличност са "... (АНТМ), емитованим први пут 2003.године. Ауторство тужиоца је заведено са закашњењем од више година, па је сходно томе постојала могућност да емитоване епизоде „АНТМ“ серије у европском окружењу буду преточене у форму сажетка радње-синопсиса и да буду ауторизоване. Самим тим, тужени емитовањем серијала "... by ВВ" није повредио тужиочева права. Тужени је серијал "... by ВВ" емитовао 2011. године, уз сагласност америчке компаније "ЕЕ", која је регистровала ауторска права на серијалу „АНТМ“ код Завода за заштиту ауторских права САД, право на емитовање је лиценцирано у бројним земљама света, а у Србији је компанија "ЕЕ" дала дозволу "ББ" ... да на њиховом каналу "ЂЂ", производи и емитује домаћу верзију формата под називом "... by ВВ". Тужбом се тврди да је емитовањем емисије "... by ВВ" 16.03.2011. године, тужена повредила ауторско право тужиоца, јер је емитована серија идентична са идејом и концептом тужиоцевог ауторског дела.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев за утврђење повреде ауторског права и накнаду штете.

Према члану 204. Закона о ауторским и сродним правима („Службени гласник РС“ 104/09), важећег у време када је тужени емитовао спорну емисију 2011. године, повреду ауторског или сродног права представља неовлашћено вршење било које радње која је обухваћена искључивим правима носиоца ауторског или сродног права, неплаћање накнаде прописане овим законом или уговором, као и неизвршавање других обавеза према носиоцу ауторског или сродног права, прописаних овим законом.

Супротно наводима ревизије, имајући у виду да је тужени имао сагласност компаније „ЕЕ“, као власника и дистрибутера серијала „ЕЕ“ (АНТМ) за емитовање српског формата серијала, нема неовлашћеног искоришћавања ауторског дела. Серијал АНТМ-ријалити шоу у ком се девојке такмиче за титулу топ модела и шансу да започну каријеру као модели је у Америци код Завода за заштиту ауторског права регистрован и почео да се емитује 2003. године, а у европским земљама 2005. године, знатно пре него што је тужилац регистровао свој синопсис 2008. године. У ситуацији када је тужилац успео да у Србији региструје синопсис који има велику сличност са серијалом који је већ регистрован као ауторско дело и емитује се у другим земљама, како је утврђено налазом вештака, тада тужилац не може истичати да је тужени емитовањем спорног серијала повредио тужиочева ауторска права. Тужени право на емитовање изводи из дозволе носиоца ауторског дела-америчке компаније, чије ауторство је признато знатно раније.

У таквој ситуацији, супротно наводима ревизије, није од значаја да ли синопсис може или не може бити ауторско дело, пошто је ауторство тужиоца у конкретном случају спорено из разлога што је емисија чији је сажетак направио тужилац, регистрована и емитована пре него што је тужилац сачинио и регистровао спорни синопсис.

Ревизијом се неосновано оспорава постојање уговора између носиоца ауторског права на формату „АНТМ“ и туженог, истичањем да тужени уговор није доставио правдајући се пословном тајном, будући да је спису здружена оверена изјава представника америчке компаније којом потврђује постојање лиценце, односно дозволе туженом за емитовање.

Из наведених разлога применом члана 405. ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04... 111/09), Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић